

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 13C/172/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211232481
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2013:7211232481.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Oľgou Mičietovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, práv. zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej G. E., bytom v F., P. XX, zast. JUDr. Ing. Petrom Holéczym, advokátom, so sídlom v Košiciach, Vojenská 5, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, v konaní o zaplatenie 4.570,30 eura s prísl. takto

rozhodol:

Žalobný návrh zamieťa.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej na účet jej právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 650,10 eura v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 404,95 eura v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca návrhom na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.11.2011 žiadal, aby súd platobným rozkazom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 4.570,30 eura spolu s úrokmi z omeškania 13 % ročne od 9.12.2006 do zaplatenia a uplatnil si náhradu trov konania. Na odôvodnenie uviedol, že mu pohľadávka voči žalovanej bola postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2006, ktorú uzavrel s postupcom Všeobecnou úverovou bankou, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1 v Bratislave, IČO: 31 320 155. Uviedol, že postupca a žalovaná uzatvorili dňa 11.12.2003 Zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka 56013521, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom. Na základe uvedenej zmluvy VÚB poskytla žalovanej úver. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila splátky úveru riadne a včas, postupca - VÚB vypovedal zmluvu o úvere a žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Žalobca uviedol, že jeho pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 5.079,86 eura (153.035,86 Sk) a pozostávala z istiny 4.727,65 eura (142.425,18 Sk), riadneho úroku 178,86 eura (5.388,34 Sk) a úroku z omeškania 173,35 eura (5.222,34 Sk) a to v súlade s výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu VÚB, a.s.. Uviedol, že žalovaná uhradila ku dňu podania žaloby sumu 509,56 eura. Žalobca si uplatnil v konaní aj úroky z omeškania počnúc dňom 9.12.2006, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Vo veci bol vydaný tunajším súdom dňa 15.6.2012 platobný rozkaz, č.k. 33Rob/217/2011-25, proti ktorému žalovaná v zákonnej lehote podala odpor, preto sa platobný rozkaz zrušil a vo veci súd nariadil pojednávanie. V odôvodnení odporu sa žalovaná odvolala na znenie Smernice Rady Európskej únie č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Uviedla, že je potrebné posúdiť predloženú zmluvu zo dňa 11.12.2003 ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a daný právny vzťah je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve, t.j. podľa ust. zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a podľa § 52 a nasl. Obč. zák.. Mala za to, že na záväzkový vzťah vzniknutý zo zmluvy o poskytnutí s potrebného úveru je potrebné aplikovať smernicu o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Žalovaná citovala ust. § 52 ods. 2 a 3, § 53 ods. 1 a ods. 4 a § 54 ods. 2 Obč. zák.. Uviedla, že pri preskúmaní Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. si dodávateľ svojvoľne stanovil úrok z omeškania na sumu + 5% p.a. nad rámec úrokovej sadzby uvedenej v úverovej zmluve. Uviedla, že považuje takto dojednanú podmienku za neprijateľnú podmienku a ako takú od počiatku neplatnú. Uviedla, že takúto úrokovú sadzbu si osobitne ako spotrebiteľka nevyjedнала a nemala na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam a teda aj úrokovej sadzbe. V ďalšom uviedla, že z pôvodnej pôžičky 150.000,- Sk (4.979,08 eura) jej žalobca uznal plnenie vo výške 509,56 eura (15.351,- Sk) a dlh teda ostal vo výške 134.649,- Sk (4.469,52 eura a nie žalovaných 4.570,30 eura). Za podstatné žalovaná mala aj to, že žalobca kúpil pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok podstatne lacnejšie než aká bola jej pôvodná hodnota a bez znalosti tejto sumy uviedla, že súd nemôže rozhodnúť o požadovanej sume 4.570,30 eura, ktorá uviedla žalovaná, že je vlastne suma fiktívna a vymyslená a neopiera sa o nič. Žalovaná z opatrnosti namietla aj úplné premlčanie nároku na istinu, ako aj premlčanie nároku na úrok z omeškania. Uviedla, že uplatňovaný dátum od 9.12.2006 je dlhší, než premlčacia doba. Uviedla, že žaloba je premlčaná aj z dôvodu dátumu podania žaloby. Žalovaná namietla aj to, že je úplne nemajetná, samoživiteľka dvoch maloletých detí s jediným príjmom z málo plateného pracovného pomeru a nie je schopná požadovanú sumu uhradiť inak, než prípadnými splátkami vo veľmi nízkej mesačnej čiastke 5 eur, pretože má na mzdu už inú exekúciu.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 29.10.2012 sa žalobca vyjadril k odporu podanému žalovanou. Poukázal na ust. § 558 a § 110 ods. 1 veta druhá Obč. zák. a na čl. 3 ods. 3.1. Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku podpísanej so žalovanou dňa 24.1.2009, podľa ktorého znenia dohody osoby vyhlásili, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 13.3.2012 oznámil vstup do konania na strane žalovanej vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Proti platobnému rozkazu, ktorý bol vedľajšiemu účastníkovi doručený dňa 25.6.2012, podal odpor, v ktorom vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky žalobcu uplatňovanej žalobou. Uviedol, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej na základe Zmluvy k úverovému účtu zo dňa 11.12.2003 finančné prostriedky, ktoré žalovaná nesplácala v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok. Z uvedeného dôvodu právny predchodca žalobcu zmluvu vypovedal a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy, čím sa stal splatným celý dlh dňa 12.9.2005. Uviedol, že uvedené okolnosti vyplývajú z výpisu z účtovných kníh peňažného ústavu VÚB, a.s.. Keďže žaloba bola súdu doručená dňa 16.11.2011, teda po uplynutí premlčacej doby, vzniesol námietku premlčania. Vedľajší účastník uviedol, že vzhľadom na vznesenú námietku premlčania už nebude poukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve, ktorá je právnym titulom uplatňovaného nároku. Navrhol vo vzťahu ku svojim trovám konania rozhodnúť tak, aby súd zaviazal žalobcu zaplatiť náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, ktorému vznikli právnym zastupovaním, pretože v konaní vystupoval na podporu žalovanej. Pre prípad nariadeného pojednávania vopred ospravedlnil svoju neúčast' na ňom z dôvodu hospodárnosti konania a navrhol, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Navrhol žalobu zamietnuť a o trovách konania rozhodnúť tak, že účastníci nemajú na trovy konania právo.

Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 4.7.2012 dal vo veci vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalovaná uzatvorila s ním Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, kde v čl. 3. ods. 3.1 „osoby vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch“. Citoval ust. § 558 a § 110 ods. 1 veta druhá Obč. zák.. Súčasne predložil Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku.

Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 14.11.2012 vedľajší účastník dal stanovisko k doručenej Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.4.2009. Uviedol, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je kombináciou jednostranných a dvojstranných právnych úkonov. Je to formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Uviedol, že tento formulár obsahuje jednostranné právne úkony uznania záväzku a dvojstranné právne úkony pri dohode o splátkach záväzku a dohode o uzatvorení rozhodcovskej doložky. Uviedol, že vzhľadom na predformulovaný obsah Dohody možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. Poukázal na to, že v dohodách s niektorými dlžníkmi sa dokonca neuvádza ani výška splátky ako esenciálna náležitosť dohody o splátkach. Uviedol, že prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane „skryté“ do dohody o splátkach v bode 3., pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2. Dohody. Vedľajší účastník mal za to, že takto predformulovaná Dohoda nemôže byť pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľná a určitá, pretože inštitúty uznania záväzku a premlčania, ich právny význam a dôsledky, sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Vedľajší účastník položil otázku, čo viedlo žalobcu k tomu, že pohľadávku, ktorá mu bola postúpená ako nepremičaná, nechal premlčať, neuplatnil ju včas v súdnom konaní a následne vyhľadal dlžníka a neprijateľným spôsobom mu podsunul na podpis formulár o uznaní premlčaného záväzku. Súčasne vedľajší účastník odpovedal na otázku, že sa jedná o snahu dosiahnuť ešte viac z úrokov a tým ešte viac sťažiť postavenie mnohých dlžníkov. Uviedol, že uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože pri jej uzatváraní neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom bol využitý omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa. Uviedol, že podpisom formulárovej dohody si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto dohody privodilo mu značnú ujmu, čo je v rozpore s ust. § 54 ods. 1 Obč. zák. a to z pohľadu súkromnoprávnej ochrany spotrebiteľa. V rovine verejnoprávnej ochrany spotrebiteľa upravenej ustanoveniami zák. o ochrane spotrebiteľa je potrebné okolnosti, za ktorých žalobca uzatváral so spotrebiteľmi formulárove Dohody, považovať za nekalú obchodnú praktiku. Uviedol, že iniciatíva na uzatvorenie takejto Dohody nikdy nevychádza od spotrebiteľa. Dohoda je podpisovaná spotrebiteľmi po vynútenej návšteve pracovníka žalobcu a po vypísaní Dohody touto osobou je dlžníkovi predkladaná na podpis s vysvetlením, že ide iba o dohodu o splátkach dlhu. Vedľajší účastník uviedol, že spotrebiteľ chcel splátky, avšak musel podpísať celý formulár, pričom ani len netušil význam toho, čo podpisuje. Uviedol vedľajší účastník, že nekalosť obchodnej praktiky posudzuje najmä podľa ust. § 8 ods. 4 zák. o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po požití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi. Keďže sa Dohodou dodatočne upravujú práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, mal za to, že je nutné považovať Dohodu za dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda k spotrebiteľskej zmluve, z ktorej žalobca odvodzuje svoj právny nárok. Uviedol, že preto právny režim predbežne formulovanej štandardnej zmluvy definovaný v čl. III. ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách musí nevyhnutne dopadať aj na Dohodu. Uviedol, že Dohoda ako právny úkon je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami spotrebiteľského práva neplatná. Vedľajší účastník odkázal aj na rozhodnutia v obdobných právnych veciach a to rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 7.6.2012, č.k. 11Co/37/2012-88, rozsudok toho istého súdu zo dňa 14.6.2012, č.k. 12Co/47/2012-97 a rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 31.5.2012, č.k. 10C/56/2012-71. Navrhol, aby súd žalobu zamietol a uplatnil si náhradu trov konania. Súčasne vedľajší účastník pre prípad, ak by súd neakceptoval jeho právnu argumentáciu ohľadom posudzovania Dohody a jej právnych účinkov, navrhol, aby postupoval v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej Únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, či ust. čl. 2 písm. a/ v spojení s čl. 3 ods. 1, 2 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať tak, že súdna kontrola nekalých podmienok nezaniká pri uzatvorení hlavnej spotrebiteľskej zmluvy, ale dopadá aj na zmeny a doplnky v pôvodnej spotrebiteľskej zmluve, ak boli tieto zmeny a doplnky vopred dodávateľom vyhotovené ako predbežne formulované štandardné listiny a spotrebiteľ nemôže meniť obsah týchto doplnkov a zmien.

Vo veci súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a predloženými listinnými dôkazmi, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Dňa 11.12.2003 uzavreli VÚB, a.s. ako veriteľka a žalovaná ako dlžníčka Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru v súlade s ust. § 497 a nasl. Obch. zák. a zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch. Veriteľka sa zaviazala, že poskytne za podmienok dohodnutých v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s. peňažné prostriedky ako spotrebný úver a dlžníčka, t.j. žalovaná, sa zaviazala, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti, zaplatí úroky, zaplatí odplatu za poskytnutie úveru a splní ďalšie záväzky z tejto zmluvy. Spotrebný úver jej bol poskytnutý ako bezúčelový vo výške 150.000,- Sk s lehotou splatnosti 60 mesiacov pri pevnej úrokovej sadzbe platnej ku dňu schválenia úveru 14,80 % p.a., výška mesačnej anuitnej splátky bola 3.949,73 Sk. Úver bol čerpaný jednorazovo dňa 12.12.2003, prvá splátka bola splatná dňa 15.1.2004, posledná splátka 12.12.2008. Ročná percentuálna miera nákladov bola určená vo výške 10,29 % a celkové náklady dlžníka boli vo výške 244.783,80 Sk, z toho výška istiny bola 150.000,- Sk a výška úrokov s poplatkami 94.783,80 Sk. Úver bol zabezpečený podpísaním vlastnej blanko zmenky žalovanou spolu s dohodou o vyplňovacom práve k blanko zmenke. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky.

Listom zo dňa 22.8.2005 VÚB, a.s. ako veriteľka oznámila žalovanej odstúpenie od zmluvy a vyzvala ju na zaplatenie zmenkovej sumy. Uviedla, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku banky z titulu Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 11.12.2003 a z uvedeného dôvodu v súlade s čl. III. a bodom 6. uvedenej zmluvy odstupuje od úverovej zmluvy a požadovala predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva v lehote do 12.9.2005.

Dňa 8.12.2006 podpísali VÚB, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok II., podľa čl. 2. ods. 2.1 ktorej zmluvy s platnosťou a účinnosťou odo dňa jej účinnosti postupca postúpil pohľadávky na postupníka a postupník sa stal novým veriteľom pohľadávok. Podľa čl. 2. ods. 2.3 štruktúra postupovaných pohľadávok bola uvedená v Prílohe 1. Pod VS 56013521 postúpená bola aj pohľadávka voči žalovanej zo zmluvy č. 098/70100/2003 zosplatnená dňa 12.9.2005 vo výške pohľadávky ku dňu 8.12.2006 153.035,82 Sk, z toho istina 142.425,16 Sk.

Podľa výpisu z účtovných kníh peňažného ústavu VÚB, a.s. vyhotoveného ku dňu 8.12.2006 k číslu úverového účtu 56013521 klientky - žalovanej dňa 12.12.2013 bol jej poskytnutý úver v objeme 150.000,- Sk, zosplatnený dňa 12.9.2005 a to vo výške pohľadávky 153.035,82 Sk, z toho istina 142.425,16 Sk, základné úroky 5.388,41 Sk, úroky z omeškania 5.222,25 Sk.

Z predloženej Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku č. 468765 súd zistil, že túto podpísala žalovaná ako dlžníčka dňa 21.4.2009. Účastníkmi tejto dohody podľa čl. 1. boli žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžníčka. Podľa čl. 2. Dohody, žalovaná uznala čo do právneho dôvodu a výšky, záväzok voči veriteľovi, t.j. žalobcovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom VÚB a.s., č. zmluvy 098/70100/2003 zo dňa 12.12.2003. Dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 4.730,30 eura (142.505,02 Sk). V čl. 3. ods. 3.1 Dohody sa žalovaná zaviazala splatiť svoj záväzok voči žalobcovi v mesačných splátkach vo výške splátky 20 eur (602,52 Sk) s dátumom splátky 30. dňa v mesiaci a dátumom prvej splátky dňa 30.5.2009. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia Dohody, žalovaná ako dlžníčka vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Za žalobcu dohodu podpísal Mgr. A. H..

Žalovaná ako účastníčka konania vypovedala, že je pravdou, že uzavrela zmluvu s VÚB bankou, na základe ktorej poskytla jej banka úver vo výške 150.000,- Sk. Žalovaná uviedla, že úver vybrala preto, aby pomohla svojej priateľke, ktorá mala finančné problémy. Po čerpaní úveru jej peniaze odovzdala a pôžičku mala splácať práve priateľka žalovanej. Časť úveru zaplatila, ale potom zmizla z dohľadu žalovanej. Žalovaná uviedla, že si uvedomila, že pôžička je nezaplatená, až keď jej bol doručený platobný rozkaz zo súdu. Potvrdila, že podpis na predmetnej Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je jej podpisom. Uviedla, že svojho času ju navštívil určitý človek, ktorý sa jej predstavil tak, že rieši záležitosti ohľadom pôžičky, ktorú ona čerpala. Bývala vtedy na V. R. v F. so svojim druhom a mal. deťmi, mala rodinné problémy, jej druh sa opíjal a preto riešila záležitosť s finančným agentom len medzi dverami. Žalovaná pri návšteve finančného agenta si myslela, že sa jedná o uzavretie dohody o 20-eurových splátkach, ktoré jej mali pomôcť pri splácaní dlhu, pretože viac splácať nevedela. Uviedla, že ona najmä chcela takéto splátky, ktoré jej vyhovovali a nič viac vo veci neriešila. Potvrdila, že vo veci uzavretia Dohody oslovil ju dotýčny agent žalobcu. On jej aj navrhol predmetné splátky na splatenie dlhu, ktoré jej vyhovovali. Na otázku, či čítala predloženú Dohodu, žalovaná uviedla, že si prečítala

asi len to, čo v nej bolo vyplnené písaným písmom. Uviedla, že celé stretnutie s finančným agentom medzi dverami, ktorého ani nevpuštila dnu do bytu, trvalo asi 5 minút. Po odchode finančného agenta uviedla, že mala za to, že vyriešila splátky a teda že pôžičku bude splácať v mesačných 20-eurových splátkach, ktoré jej vyhovovali. Na otázku, či má vedomosť o tom, čo je to premlčanie, uviedla, že o premlčaní počula, ale nikdy premlčanie neriešila, až teraz pred pojednávaním sa o tom zhovárala so svojim právnym zástupcom. Na otázku, či mala vedomosť o tom, že dlh je premlčaný a či ju dotýčny finančný agent o tom oboznámil, uviedla, že určite nie. Na otázku, či by vedela, o čo sa jedná, ak by ju agent bol informoval o tom, že sa jedná o premlčaný dlh, odpovedala, že by dohodu možno nebola podpísala a bola by sa o premlčaní informovala.

V záverečnom vyjadrení právny zástupca žalobcu uviedol, že má žalovaný nárok za opodstatnený, pretože žalovaná platne uznala dlh, ktorý je predmetom konania, ktorú skutočnosť uviedol, že potvrdilo aj vykonané dokazovanie, keď žalovaná potvrdila, že si bola vedomá, že dlh a v akej výške v čase podpísania dohody existoval, že chcela tento dlh splácať a to bez ohľadu na to, či rozumela právnej kategórii premlčania a uznania záväzku, keďže v čase podpísania dohody mala vôľu uznať dlh zo zmluvy o úvere. Z toho dôvodu uviedol žalobca, že považuje vznesenú námietku premlčania za nedôvodnú a uznanie tak, ako žalovaná uznala dlh a uznanie podpísala, má všetky náležitosti uznania práva podľa ust. § 110 ods. 1 Obč. zák., pričom tento právny úkon pre svoju platnosť nevyžaduje vedomosť o premlčaní dlhu v čase uznania. V tomto smere odkázal i na viaceré rozhodnutia krajských súdov v SR, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/79/2013, či Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17Co/55/2013.

Právny zástupca žalovanej záverom uviedol, že v prípade Dohody sa jednalo o predtlačený formulár, v ktorom nemala žalovaná možnosť robiť žiadne zmeny, v tejto Dohode uznanie dlhu bolo skryté, pretože v bode 2. Dohody, ktorý pojednáva o uznaní dlhu, nebolo uvedené, že sa jedná o uznanie premlčaného záväzku, ale táto skutočnosť bola uvedená až v bode 3. Takisto poukázal na to, že síce formálne žalobca vymáha sumu 4.570,30 eura, ale v skutočnosti sa jedná o sumu oveľa vyššiu, pretože došlo ku kapitalizácii úrokov, ktoré podľa jeho prepočtu predstavujú už sumu ďalšiu cca 4.000 eur.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a/ a b/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Obč. zák., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Obč. zák., veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 110 ods. 1 veta druhá Obč. zák., ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa ust. § § 558 Obč. zák., ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa ust. § 39 Obč. zák., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ust. § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že sa žalobca stal na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej s VÚB, a.s. ako postupcom veriteľom pohľadávky za žalovanou zo zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 11.12.2003. Podľa výpisu z Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení a výpisu z účtovných kníh VÚB, bola žalobcovi postúpená pohľadávka za žalovanou vo výške 153.035,82 Sk/5.079,86 eura. Keďže žalovaná žalobcovi po postúpení uhradila sumu 509,56 eura, žalobca žiadal zaviazat ju na zaplatenie zostávajúcej časti nezaplateného úveru vo výške 4.570,30 eura. S poukázaním na splatnosť dlhu žalovanej voči pôvodnému veriteľovi vychádzajúc z výpisu z jeho účtovných kníh dňom 12.9.2005, vzniesli ako žalovaná, tak aj vedľajší účastník námietku premlčania žalovanej pohľadávky žalobcu, keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 16.11.2011, t.j. po uplynutí premlčacej doby.

Po vznesení námietky premlčania predložil žalobca Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.4.2009, ktorá bola uzavretá na žalobcom vopred pripravenom formulári a do ktorej sa len určité údaje následne vpisovali. V čl. 1. Dohody ako jej účastníci boli uvedení žalobca a žalovaná. Čl. 2. Dohody obsahuje prehlásenie žalovanej o uznaní čo do právneho dôvodu a výšky záväzku voči žalobcovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom VÚB a.s. a to vo výške dlžnej sumy istiny 4.730,30 eura. V čl. 3. Dohody sa žalovaná zaviazala splatiť svoj záväzok žalobcovi v mesačných splátkach, výška ktorých (20 eur) bola do predtlaču doplnená - dopísaná. Súčasne tento článok obsahuje vyhlásenie žalovanej, ako súčasť formulára, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Súd výsluchom žalovanej zistil, že za účelom podpísania predmetnej formulárovej dohody ju vyhladal agent žalobcu, ktorý jej ju predložil na podpis tvrdiac jej, že sa jedná o dohodu o zaplatení

dlhu v splátkach, zdôrazňovanie ktorej skutočnosti navodilo, ako to z výpovede žalovanej vyplynulo, u nej dojem, že sa jedná o dohodu uzatváranú v jej prospech. Z výpovede žalovanej vyplynulo, že záležitosť s agentom vybavovala vo dverách svojho bytu a celé oboznámenie a podpísanie sa s predmetnou dohodou trvalo asi 5 minút. Agent žalobcu žalovanú osobitne neupozornil na to, že uznáva dlh, ktorý je premlčaný. Vyhlásenie o tom, že žalovaná má vedomosť o premlčaní dlhu, je formulované žalobcom a uvedené až v nasledujúcom článku 3. Z výpovede žalovanej vyplynulo, že nemala vedomosť o tom, že uznáva premlčaný dlh. Uznatie dlhu žalovanou v dohode preto súd považoval za právne neúčinné, keďže žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaná vedela o jeho premlčaní tak, ako to vyžaduje ust. § 558 Obč. zák.. Uznať možno aj premlčaný dlh, ale uznávací prejav dlžníka môže mať právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný. Keďže bola vznesená námietka premlčania, súd ju mal za dôvodnú, pretože pohľadávka žalobcu bola splatná dňa 12.9.2005 a žalobný návrh podal žalobca na súde až dňa 16.11.2011, t.j. po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Keďže sa žalovaná a vedľajší účastník premlčania dovolali, súd nemohol premlčané právo žalobcovi priznať.

Súd sa v plnom rozsahu stotožnil aj s argumentáciou vedľajšieho účastníka, ku ktorej sa pripojila aj žalovaná, že uzatvorenie tzv. formulárovej Dohody, vopred pripravenej žalobcom a za okolností, za akých k jej uzatvorení došlo, je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007, žalobca nekonal v danom prípade dobromyseľne a čestne, ale v snahe dosiahnuť uznanie svojej premlčanej pohľadávky, využil omyl žalovanej, jej nižšiu ostražitosť a pozornosť a podsunul jej na podpis vopred pripravený formulár zavádzajúc ju, že sa jedná len o dohodu o splátkach, ktorá je v jej záujme. Tak ako uviedol vedľajší účastník, podpisom formulárovej Dohody si žalovaná zhoršila svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie Dohody privodilo jej ako spotrebiteľke značnú ujmu, čo je v rozpore s ust. § 54 ods. 1 Obč. zák.. Súd sa stotožnil s názorom vedľajšieho účastníka aj pokiaľ tento uviedol, že okolnosti, za ktorých žalobca uzatváral so spotrebiteľmi formulárovú Dohodu, je potrebné a možné považovať za nekalú obchodnú praktiku. V danom prípade mal toto súd výsluchom žalovanej za preukázané. Právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky, nemožno poskytnúť súdnu ochranu, bolo by to v rozpore s dobrými mravmi. Aj preto súd predmetnú Dohodu vyhodnotil ako neplatnú.

Pokiaľ žalobca v záverečnom vyjadrení argumentoval tým, že žalovaná platne uznala dlh, pretože potvrdila, že si bola vedomá v akej výške dlh v čase podpisu dohody existoval, chcela tento dlh splácať a mala vôľu uznať dlh zo zmluvy o úvere, súd mal za nespochybniteľné z vykonaného dokazovania výsluchom žalovanej, že žalovaná napriek prehláseniu zakomponovanému žalobcom do ním pripravenej Dohody ako formulárovej zmluvy, nemala vedomosť o tom, že uznáva premlčaný dlh. Podmienkou pri uznávaní premlčaného dlhu, aby jeho uznanie malo účinky uznania dlhu v zmysle ust. § 588 Obč. zák. je, aby ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. V konaní vedomosť žalovanej o tom, že uznáva premlčaný dlh, nebola preukázaná. Preto jej uznanie nemôže mať účinky uznania dlhu v zmysle § 558 Obč. zák. a preto ani nemohlo dôjsť k uplatneniu premlčacej doby v zmysle ust. § 110 ods. 1 veta druhá Obč. zák. na 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo z dôvodu, že právo dlžník písomne uznal do dôvodu a výšky.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a vo veci úspešnej žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi priznal právo na náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vzniknuté trovy žalovanej spočívajú v trovách právneho zastúpenia - odmene advokáta vypočítanej podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. z tarifnej hodnoty veci 4.570,30 eura vo výške 161,01 eura/úkon (súd sa nestotožnil s názorom žalovanej, ktorá si uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia z tarifnej hodnoty 7.996,77 eura ako súčtu istiny a ňou kapitalizovaných úrokov z omeškania) za šesť úkonov právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 14.7.2012 - 161,01 eura + režijný paušál 7,63 eura,
2. odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 13.9.2012 - 161,01 eura + režijný paušál 7,63 eura,
3. účasť na pojednávaní dňa 14.11.2012 (bez prejednávania veci - 1 odmeny) - 40,25 eura + režijný paušál 7,63 eura,

4. účasť na pojednávaní dňa 15.5.2013 (bez prejednávania veci - 1 odmeny) - 40,25 eura + režijný paušál 7,81 eura,

5. účasť na pojednávaní dňa 16.10.2013 (bez prejednávania veci - 1 odmeny) - 40,25 eura + režijný paušál 7,81 eura a

6. účasť na pojednávaní dňa 17.10.2013 - 161,01 eura + režijný paušál 7,81 eura

t.j. spolu trovy právneho zastúpenia za úkony za úkony ad 1. - 6. = 650,10 eura (603,78 eura + RP 46,32 eura).

Súd nepriznal žalovanej náhradu trov konania, uplatnenú za úkon písomné podanie súdu a protistrane zo dňa 21.7.2013, pretože ho súd nemal za potrebný na účelné bránenie práva.

Vzniknuté trovy vedľajšieho účastníka spočívajú v trovách právneho zastúpenia - odmene advokáta vypočítanej podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. z tarifnej hodnoty veci 4.570,30 eura vo výške 161,01 eura/úkon za dva úkony právnej služby:

1. odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 26.6.2012 - 161,01 eura + režijný paušál 7,63 eura,

2. písomné podanie vo veci samej zo dňa 14.11.2013 - 161,01 eura + režijný paušál 7,81 eura,

t.j. spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za úkony za úkony ad 1. - 2. = 337,46 eura (322,02 eura + RP 15,44 eura), pričom, keďže je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty zvyšuje sa podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vypočítaná odmena a náhrady o daň z pridanej hodnoty vo výške 67,49 eura, t.j. spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka = 404,95 eura (337,46 eura + DPH 67,49).

Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia za uplatnenú za úkon - prevzatie a príprava zastúpenia, pretože z okolností danej právnej veci je zrejmé, že k žiadnemu takémuto úkonu v danej veci nedošlo a teda nemôže sa jednať ani o účelne vynaložené trovy za taký úkon, ak k nemu nedošlo, aj keď taký úkon vyhl. č. 655/2004 Z.z. uvádza a teda pripúšťa. Vo všeobecnosti pri zastúpení účastníka advokátom súdy neskúmajú osobitne, či k takému úkonu došlo alebo nie, ale vychádzajú z podstaty zastúpenia účastníka advokátom - ak je účastník advokátom zastúpený, museli vec konzultovať a dohodnúť sa v konkrétnej veci na právnom zastúpení. V danej veci vedľajší účastník plnomocenstvom zo dňa 2.1.2012 splnomocnil advokáta aby ho „vo všetkých právnych veciach zastupoval ...“. Teda nedošlo uvedeným spôsobom k relevantnému úkonu právnej služby v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., nedošlo k prevzatiu a príprave zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, pretože ako vyplynulo z oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, vstúpil do vedeného konania bez toho, aby mal akúkoľvek vedomosť o jeho predmete, samozrejme okrem spisovej značky tohto konania, a súčasne so vstupom žiadal súd, teda ani nie žalovanú, na podporu ktorej do konania vstúpil, o doručenie návrhu na začatie konania.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia na Okresný súd Košice II. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).